

искала всичкитѣ гривни, които всякой Сабинянецъ носелъ на лѣвата си рѣка. На това исканіе войвода Татій склонилъ, тогазъ тя отворила едната врата на крѣпостта, и възприела Сабинянитѣ. За това не е само Антигонъ, *) гдѣто казалъ; *че челоуѣцитѣ обичатъ прѣдателството, но мразатъ прѣдателя*; нито само Кесарь е казалъ за Римиталки Оракийскаго **), *че обичалъ прѣдателството, а мразелъ прѣдателя*. Туѣ изобщо се случва съ оние т. е., които се нуждаятъ отъ лукавитѣ хора, както оние, които се нуждаятъ отъ жлъчката и цѣбрътъ на кѣкои звѣрове; *че отъ една страна обичатъ ползата отъ тѣхнийтъ лѣкъ, когато го приемватъ, но се отвращаватъ отъ злината на самитѣ звѣрове; когато по злощастіе ги налетява*. Сжщото се случи и на Татія спрямо Тарнія, която заповѣдала на Сабинянитѣ да си припомнатъ обѣщанието си, и да не пощадятъ нищо отъ онова, което носиле на левата си рѣка. И изведнѣжъ, първъ Татій извадилъ гривната и шлемътъ си, и ги хвърлилъ върху Тарнія. Подобно сториле и всичкитѣ войници, тогазъ тя като се наранила отъ златото, и натруцана отъ тежината на шлемоветѣ, изведнѣжъ издѣхнала. Споредъ казването на Иова, който научилъ отъ Галва Сулпикій ***), за горѣпомѣнатото прѣдателство

*) Антигонъ Каристій, който живѣлъ въ врѣмето на Птоломея Филаделфискаго. Той писалъ любопытни истории, и една история на философитѣ.

**) Римиталка, който билъ царъ на Оракийцитѣ, и който прѣнебрѣгналъ да участвува съ Помпея, и се здружилъ съ Кесаря.

***) Сулпикій (Галва или Галецъ), който билъ първий Римски астрономъ 150 год. прѣди Р. Х.